

Member of:
DIRECTED BY EDITORIAL BOARD
Published weekly by "Our Voice" Publishing
Co., 1215 Queen St. W., Toronto, - LE 6-2155
Printed by Litara Printing Co., Toronto
Subscription: Canada \$ 6.00, other
Countries: \$ 8.00

NAŠE HLASY

INDEPENDENT CZECHOSLOVAK WEEKLY—NEZAVISLÝ ČESKOSLOVENSKÝ TÝDENÍK

Saturday, February 2, 1963.

Authorized as second class mail by the Post Office Department,
Ottawa, and for payment of postage in cash.

No. 5 (303) Vol. IX.

ÚSTUPEK ČÍSLO DVE

Sovětský premiér Chruščev překvapil znovu svět svou schopností se dohadovat. Jak se veřejnost dovídá teprve teď, projevil již v druhé polovině prosince ochotu uzavřít smlouvu se Spojenými státy o ukončení atomových zkoušek za přijetí základní podmínky, na níž Spojené státy bezpodmínečně trvaly: oboustranné inspekce přímo na území Sovětů a Spojených států. Sporné dosud zůstává, kolikrát ročně má k takové inspekci docházet a na kolika místech mají být umístěny kontrolní přístroje.

Bylo by pošetilé se domnívat, že dohoda o inspekcích dá skutečnou záruku, že atomové zkoušky náležejí minulosti jednou pro vždy. Především může každá z obou stran dohodu opět porušit, jakmile se bude domnívat, že je její porušení pro ni výhodnější než její zachování. Za druhé pak je sporné, je-li skutečně technicky nemožné vodit inspektory a jejich přístroje za nos. Přesto má sovětská ochota se dohodnout velký význam, a to morální.

Sověty svou ochotou připustit americké inspektory dvakrát nebo třikrát do roka na sovětské území, učinily po kulánské kapitulaci další ústupek požadavkům Spojených států. Ústupek číslo dvě. Tam, kde až do nedávna nedovedli sovětské diplomaty a vyjednavači říkat nic jiného než ne ve všech světových řečech, Chruščev řekl opět hlasitě 'ano'. Možná, že nabízí tři inspekce místo jedenácti jen proto, aby k dohodě nedošlo, a vina za nezdar jednání zůstala na Američanech, ale i tak je zřejmé, že mu jde o to, aby celý svět věděl, že Sověty jsou ochotny vyjednávat a uzavírat dohody. Je to gesto, které liší Chruščeva podstatně jak od Stalina tak Hitlera.

Ani Stalin ani Hitler neznali kompromisu. Hitler zničil raději celou svou armádu, než by včas ustoupil od Stalingradu. Rovněž Stalin raději zničil celé Rusko, než by zmínil tempo industrializace nebo ustoupil od kolektivizace. Chruščev vyšel z jiné školy, nebo se alespoň naučil v téže škole ještě něčemu jinému.

V Sovětech si opatruje Chruščev novou gloriolu velkého bojovníka proti stalinismu a člověka, který vrací Sovětský svaz k leninismu a marxismu, pošlapanému Stalinem. Nebylo by nic pošetilejšího, než věřit takové pohádce značky 'made by Chruščev'. Od první chvíle, kdy se v roce 1917 rozběhl sovětský stroj, dokazoval Lenin, v desítkách článků, že je Sovětský svaz byrokratickým státem, který potlačuje iniciativu širokých vrstev. A Marx měl jedno neklamné měřítko, jak zjistit proletářskou povahu proletářské vlády. V rozboru pařížské Komuny z roku 1871 zjišťoval jako nejdůležitější, že její členové, t. j. členové vlády revoluce, Paříže nesměly mít vyšší plat, než který odpovídá mzdě kvalifikovaného kovodělníka. Co učinil Chruščev, aby se vrátil k leninismu a marxismu v tomto základním směru? Stalin postavil do čela Ruska nejbyrokratičtější vrstvu světa s pohádkovými platy. Směl Chruščev tuto vrstvu s povrchu Ruska? Snížil svůj plat a plat svých kolegů na úroveň platů leningradských kovodělníků? Jestliže ano, pak nás zapomněl z nemírné skromnosti informovat o této největší sensaci světových dějin.

Pravda, Chruščev denuncoval Stalina, a právem, jako největšího vraha všech dob, proti němuž i Ivan Hrozný je dokonale nevináto. Zase však zapomněl vyvodit ze svého zjištění ten nejdůležitější důsledek: propustit na svobodu ty, které Stalin místo masakrování poslal 'jen' na Sibiř, kde umírají bez zbytečných výdajů za provaz nebo stělov. A v praxi se postupně jeho denunciací stalinismu zvrhla nebo lépe řečeno sevrkla na odsuzování 'kultu osobnosti'. Kdyby se byl Stalin nedopustil ničeho horšího, než že se nechal oslavovat jako Nero dvacátého století, dějiny by mu pravděpodobně promíuly. Za všech dob našly „silné“ osobnosti nejen dostatek obdivovatelů, ale ještě více patologů. Proč ne Stalin? Nedokázal se dostat na sovětský trůn bez jakýchkoli zásluh z doby revoluce? Nedokázal se zbavit všech těch, kteří zakládali sovětský stát? Nepodařilo se mu vmanévrovat Německo do války se Západem paktem o neútočení, který za něho uzavřel Molotov? A když se Německo vrhlo na Sověty, nepodařilo se mu vést válku proti Němcům za americké peníze? Nepodařilo se mu zmocnit se Polska a celé střední Evropy včetně poloviny Německa s blahovolným souhlasem Západu? Byl 'menším mužem' než Ivan Hrozný nebo Napoleon? V počtu svých obětí je daleko předčil, a pokud jde o přirovnání k Napoleonovi, vadí snad to, že Napoleon přinášel Evropě pokrok, kdežto Stalin ji vrhl zpět do dob nejtěžšího nevolnictví? Může se někdo divit, že dokázal vytvořit kolem sebe i svatozář 'velké osobnosti'?

Jestliže záleželo Chruščevovi víc na odstranění stalinského kultu osobnosti než na napravení zločinů, které Stalin spáchal, pak jediná příčina je zřejmá, že podle Chruščeva minulé se tento kult týkal falešné osobnosti, oslavoval Stalina místo Chruščeva, ale to dnes komunistický svět dohání rychlými kroky a kolem Chruščeva vyrůstá již svatozář, kterou se odlival Stalin. Než mu zvonili hrany.

Přesto je velký rozdíl mezi Chruščevem a Stalinem a Chruščev má zásluhu, které Stalin neměl. Stalin se opíral o skupinu, která se udržovala u moci jen popravami. Chruščev se rovněž opírá o svou vlastní skupinu, která však, chce-li dokazovat, že sutovala se stalinismem, nemůže vládnout tímže terorem jako vládl Stalin. Chce nechtie Chruščev musel přinést alespoň částečné uvolnění stalinského samoděržavi. A z těchto důvodů usiluje také o zvýšení životní úrovně sovětského lidu, nebo ji alespoň slibuje. Chruščevovi jde zřejmě o uchování moci ve svých vlastních rukou a v rukou své skupiny především, nutno mu však přiznat, že se o to snaží způsobem zřetelně liberálnějším, než se o to snažil Stalin. Aby se mu to podařilo, potřebuje však také úspěchy na poli zahraniční politiky, kde se jeho ruka projevila zatím nejzřetelněji ústupkem číslo jedna na Kubě a ústupkem číslo dvě v ochotě připustit mezinárodní inspekci na sovětském území.

Samozřejmě je zahraniční politika Sovětského svazu silně ovlivňována jeho vztahem k Číně. Západ může však jen vítat, že čím více rostou sovětské obavy z Číny jako příštího konkurenta, tím více hledají Sověty cestu k Západu. Ať z jakýchkoli důvodů se tak děje, Sovětský svaz projevuje za Chruščeva vedení schopnost vycházet vstříc západním argumentům. I když to není zdaleka

NĚMECKO NA VĚKY S FRANCÍ

PRILIS ZÁHY NA ATLANTICKÉ SPOLEČENSTVÍ SE STÁTY

Snaha Anglie uchovat si výhody, které jí přináší Britské společenství národů (Commonwealth), a získat zároveň členství v Evropské pospolitosti, aniž obětovala příliš mnoho, otrásla rodící se novou Evropou. Francouzský prezident De Gaulle, jenž jde o senknutou, stabilní Evropu především, je ochoten raději pokračovat bez Anglie než stavět Evropu na písku bez pevných základů. Naproti tomu ostatní členové Evropské pospolitosti obávající se snad příliš silného vlivu Francie se vyslovují pro britské členství v Evropě i za cenu, která zhorší jejich vlastní hospodářské postavení. V této chvíli, kdy tak nová Evropa prožívá svou první vážnou krizi nebo svou první dětskou nemoc, sáhli prezident De Gaulle a německý kancléř Adenauer, k ráznému činu, který dá Evropě pevnou páteř: Německo a Francie podepisují smlouvu, kterou se jednou po vždy zavazují zapomenout na staletí svých sporů a stát se na příště pevným základem jednotné Evropy, v níž Německo a Francie mohou pracovat jediné ruku v ruce, avšak

nikdy proti sobě.

Francouzsko-německá dohoda, která musí být ovšem schválena parlamenty obou zemí, je potvrzením, že jak Francouzi tak Němci chtějí budovat především Evropu. President De Gaulle se o tom vyslovil několikrát veřejně a nyní to opakuje také kancléř Adenauer. Prohlásil, že na větší atlantické společenství, na němž by se zúčastnily Spojené státy přímo, je prozatím příliš brzy. De Gaulle pak řekl, že Evropa chce být rovnocenným partnerem Spojených států, chce s nimi spolupracovat jako rovný s rovným.

Problém "Evropy především" není ovšem velmi prostý. Spojené státy věnovaly miliardy na poválečné obrození Evropy a na její vojenské zabezpečení proti Sovětům. Nedají si proto vzít právo projevoval své názory na uspořádání evropských věcí. Vzhledem pak k vzájemné světové hospodářské závislosti a hospodářské síle Ameriky dá se předpokládat, že vliv Spojených států na evropské věci spíše poroste, než aby klesal.

NA POKRAJI ŽIVOTA A SMRTI

TISÍCE SVĚTELNÝCH LET OD NÁS ŽIJÍ LIDÉ — PRACUJEME NA PAPERSCÍCH SMRTI

Zvykli jsme si dívat se na atomovou energii jako na poslední slovo v umění jak vykládat lidstvo. Jsme však zřejmě na omylu. Vědci, technici, vojáci pracují za podpory čelných průmyslových koncernů na výrobě "paprsků smrti". Jejich technická možnost byla již prokázána četnými pokusy. Paprsky světla zesílené radioaktivitou dokážou rozřezat diamant za silnou ocelovou deskou v miliontině vteřiny. Tytéž paprsky byly vyslány na měsíc, dotkly se měsíce a vrátily se. Mají obrovské možnosti mírového použití v lékařství, vědě a průmyslu. Mají však stejné jako atomová energie, s níž jsou zpřiznány, stejné obrovské možnosti ve válečném umění.

Strana, která je první postaví do služeb armády, nemusí se obávat atomových útoků. Paprsky smrti budou s to sestřelit každé letadlo, každou raketu, potopit každou ponorku, zastavit a oslepit buď přechodné nebo natrvalo všechny pochoduující nebo jedoucí útvary, prostě paprsky smrti mění tu armádu, která se jich zmocní první, v nepřemožitelnou — na tu dobu, než je bude mít také ta druhá strana; pak však možnost války paprsky smrti proti papr-

skům smrti postaví Zeměkouli ještě do strašnější situace, než je dnešní.

Děje se tak v době, kdy vědci zároveň zjišťují pravdu známou již v minulém století, že "inteligentní" život, jako je náš, se vyskytuje nejméně na šesti stech milionech planet v Mléčné dráze. Dá se předpokládat, že část těchto šesti set milionů světů je na téže úrovni vědy jako jsme my, část je dosud za námi, a část je daleko před námi, pokud objeví-li atomovou energii nepropadla již věčné zkáze. Alespoň část však žije a za nějakých deset milionů dolarů bylo by pryč lze v příštích třiceti letech zachytit alespoň radiové signály, které inteligentní planety vysílají do vesmíru a také k nám. Na dorozumění se s nimi bude však nutno čekat alespoň dva tisíce let, protože nejbližší z nich je od nás vzdálena tisíc světelných roků. Tisíc let sem a tisíc let tam, a můžeme vědět, jak se žije na Mléčné dráze.

Jsme tedy jak na okraji nových objevů a nového života, tak na okraji hromadného hrobu lidstva. Dá se to nějak srozumitelně vysvětlit všem zúčastněným stranám. Sovětům především?

ROLNICKÉ SLOVENSKO SE MĚNÍ V PRŮMYSLOVÉ

PŘEPYCH, MŮŽE-LI MATKA ZUSTAT U DĚTI

Pani Hanna Konnitzerová, čtvrt stoletím ještě rolnické zetera je redaktorkou západoněmeckého časopisu "Frankfurter Allgemeine Zeitung", navštívila Slovensko a o svých dojmech napsala obsáhlý článek, ze kterého vyjímáme:

Na dnešního návštěvníka Slovenska, který je znal z dřívějších, nejvíce zapůsobí rychle pokračující industrializace této staré, před

ještě dříve vřetá Sověty jako bojovníka za světový mír, je to alespoň důkaz, že Sověty jsou ochotny vyslechnout, co má Západ na srdci. Uplynul patrně ještě čtený týden, než bude dohoda o zákazu atomových zkoušek podepsána. Zpronevěřili bychom se svému poslání být mluvčím národů porobených za Železnou oponu, kdybychom nevyužili i této příležitosti k skromné připomínce, že týden, který budou předcházet podepsání smlouvy se Sověty, mělo by být intenzivně využito k formulování programu, co chce Západ podniknout, aby tyto národy byly osvobozeny. Západ nemůže ve vlastním zájmu omezit své snahy na zabezpečení své vlastní bezpečnosti, a zapomenout na miliony svých stoupenců, které žijí v otroctví.

FRANTIŠEK TŘEŠŇAK

TWO STAINS ON OUR LIVES

There were nearly one hundred thousand collisions with more than one thousand killed and forty-five thousand injured in Ontario last year, Ontario Provincial Police Inspector Albert Wills told Credit Valley Lions club member recently. Another not less horrifying statistic is still waiting to be revealed — how many people, men, women, children are losing their lives in fires in Toronto, in Ontario, in Canada every day. The Middle Ages had their plagues in robbers, famines and diseases. The Modern Ages got rid of them, however, created new threats to peaceful citizens. Let us ask a good electronic computing machine how much we lose through accidents and fires in lives and dollars. Has not the time come to declare collisions and fires as the ENEMY NUMBER ONE? If kings saw their pride in making the roads safe against robbers, would not it be worth-while to take pride in making our high-ways safe against car-caused deaths and in making every home everybody's castle where a fire cannot penetrate? Are we not too complacent in accepting accidents and fires as something natural and unavoidable?

FRANK TŘEŠŇAK

MR. HALL NEPOŘIDIL

Montrealský enigmační úřad zabránil v těchto dnech vedoucímu americké komunistické strany Gus Hallovi ve vstupu na kanadskou půdu.

Letadlo přistálo na letišti ve 2.40 odpoledne s nákladem komunistické propagandy a o dvě hodiny později se totéž letadlo vrátilo zpět do Spojených států nevybaleno.

Mr. Hall přiletěl do Montreálu na pozvání McGill University Socialist Society, aby přednášel po tři dny v odpoledních hodinách pro členy klubu a večer pro veřejnost. Vrátil se s nepořízenou.

Uplatňují-li komunisté právo na svobodnou diskuzi, musí se postarat o to, aby stejné svobodné diskuse byla dovolena za Železnou oponou.

LA

CENSURA DOSUD BÍLÍ?

Před druhou světovou válkou vycházely komunistické listy v Československu občas s většími nebo menšími bílými plochami. Byla to cenzura odpověď, kdykoli provokovali komunisté naši demokracii příliš hlasitě. Dnes si komunisté sotva cenzurují své vlastní tiskoviny tímto způsobem. Jejich cenzura je daleko účinnější: co neodpovídá jejich intencím, prostě nevychází. Přesto nám připomněla ony předválečné bílé plochy kniha, kterou vydal Československý spisovatel v Praze. Je to Vojtěcha Martinka "Kamený Rád" z roku 1959 a kniha cirkuluje po Torontě jako majetek Ústřední torontské veřejné knihovny. Celé stránky jsou v ní bílé - komunistické knihvazačství svázalo s potíštěnými archy jeden nebo dva archy nepotíštěné. Kde zůstala pražská bledost proti třídnímu nepříteli? Půjčujete-li si domácí knihy z ústřední knihovny a setkáváte-li se s podobným zmetkem, oznamte to knihovníkovi. Je Jim Mr. Campbell, Head Librarian, 214 St. George St., Toronto. Požádá Prahu aby mu zmetka vyměnili za exemplář, který je úplný.

NE 'TATÍČEK', ALE VŮDCE NÁRODA

Přes všechny dokumentační problémy, s nimiž se styká téměř každý, kdo se v cizině pokouší kriticky zpracovat nějaký úsek z naší historie, politiky či literatury, shromáždila paní V. Becková-Bílá ve své přednášce o Masarykově účasti v Hilsnerově procesu z roku 1899 překvapující množství materiálu. Byla to pečlivě zpracovaná přednáška, která si jistě zasloužila daleko větší pozornosti ze strany naší čsl. krajské veřejnosti a zvláště pak se strany těch, kdož se rádi dovolovali Masarykova jména. Naskytla

(Pokračování na str. 2.)

NE 'TATÍČEK'. ALE VŮDCE NÁRODA

se tu příležitost ukázat ve smyslu Masarykova odkazu solidaritu i toleranci. Rámec vzpomínky nebyl nijak úzký, byla tu možnost ukázat loyaltitu k Masarykovým zásadám i před kanadskou veřejností, ale scházeli jednotlivci i zástupci krajanských organizací a institucí. Na druhé straně slečna Edith Hyder, dávná přítelkyně demokratického Československa, přijela na přednášku až z Hamiltonu. Masaryk vyličený v přednášce paní Beckové-Bílé nebyl ovšem populární vůdce a "tatíček", k němuž se přiznávat zvláště zde v cizině nestojí žádných obětí, ale jedinec bojující proti přesile a ulici téměř poplivaný. Možná, že takový obraz vůdce méně vábí. Judea Brotherhood Temple a sídlo kongregace Habonim, byly obzvláště vhodné pro tuto přednášku, neboť mnozí členové Habonim pocházejí z Československa. Bylo až dojemné, když jeden staříček účastník s pýchou prohlásil během debaty, která se rozvinula po přednášce, že jeho rodištěm je rovněž Hodonín.

J. P.

NEZDRAŽUJE SE, ALE OKROUHLÍ

Čs. režim soustavně zdrazuje potraviny a spotřební zboží, avšak slůvkem "zdrazování" se vyhýbá jako čert kříži. Vymýšlí si různé náhražky. Tisk proto mluví o "úpravě" cen, "vyrovnání cenové hladiny" a v poslední době o "zaokrouhlování a skupinování" cen, což je ovšem jen jiné slovo pro starou známou věc. Toto nejnovější cenové "opatření" bylo nenápadně oznámeno v komentáři Rudého práva. Ceny se podle něho zaokrouhlují většinou směrem nahoru, což přiznala také Mladá fronta. Odstraňují se "nízké ceny, které činily výrobu ne-rentabilní". "Skupinování" spočívá ve zmenšení počtů skupin určitého druhu zboží, při čemž se ruší nejlevnější a nejdražší skupiny.

PODSTATNÉ SNÍŽENÍ DANÍ VE STÁTECH

President Kennedy navrhl americkému kongresu podstatné snížení daní, celkem skoro o čtrnáct bilionů dolarů v době tří let. Daně na letošek by byly sníženy o tři biliony, a to jak u soukromníků tak společností. Nejvyšší hranice daní u amerických společností by se podle presidentova návrhu snížila na kanadskou úroveň 47 procent, u soukromých osob by klesla s dosavadního maxima 91 procent na 65 procent.

O PRÁVU NA SMÍCH

JOSEF KOSTELECKÝ

Minulého roku v létě vycházela v pražském týdeníku "Kultura" na pokračování reportáž mladého českého spisovatele Miroslava Holuba o jeho dojmech ze Spojených států. Je to reportáž vtipná, satirická a originální. Nevím, jak dlouho pobyl Holub v Americe, ale nelze upřít, že se uměl kolem sebe rozhlížet vlastníma očima a že jeho humorné postřehy o zdejšímu lidu a jeho způsobu života jsou o to působivější, o čemž mladý autor si poručil, aby při líčení svých dojmů zapomněl, čemu se na lidové demokratických školách a lidové demokratickém školení naučil, řekneme, v zeměpisu.

Holubovu reportáž přetiskla jedna exilová česká revue, jež pak právě pro tuto humornou stat šla z ruky do ruky.

Nepochybuji, že kdyby ji autor rozšířil do rozměru knihy, vydal by mu ji anglicky ve Spojených státech kterýkoli velký nakladatel.

Po pravdě řečeno váhal jsem nějaký čas, než jsem se rozhodl říci pár pochvalných slov o Holubově reportáži, jejíž autor vždy v pravé chvíli a na pravém místě, tedy zcela nenásilně, napovídá,

"O VEPROVÉ NESTOJÍME"

S PRAŽSKÝM ROZHLESEM VESELE DO NOVÉHO DNE

Nedávno se objevil v pražském rozhlasu zajímavý fejton, který vystihl podstatu čs. zásobovací situace. Právilo se v něm, že lidé na vánočním trhu už nechodili jako dříve "nakupovat", nýbrž začali zboží "shánět", což ovšem každému musí připomenout léta válečného zásobování za nacistické okupace.

O zásobovacích obtížích se rozepsala Večerní Praha pod shora uvedeným titulem. Autor napsal mimo jiné: "O veprové nestojíme. Odvykli jsme mu ze zdravotních důvodů... Ostatně po zaměstnání stjeně už na pultech veprové není. Naučili jsme se holdovat zelenině."

Pokud jsme ve frontách, chováme se disciplinovaně. A jestliže vyhlídíme unaveně, je to pouze optický klam. Nervy máme sice trochu pocuchané, ale stojíme si

PO KOMUNISTICKÉM SJEZDU — OBEČNÉ ZKLAMÁNÍ

OPOSICE VE STRANĚ I MIMO NÍ SI PODÁVAJÍ RUCE

Jak se už v posledních letech stalo pravidlem, musel i tentokrát Antonín Novotný přiznat ve své mnovoročním rozhlasovém projevu, že Československo prochází hospodářskou a zásobovací krizí. Přes hláhol, kterým měl nedávny XII. sjezd KSČ umlčet reptání a kritiky, Novotný musel připustit, že žádné čtyřhodinové projevy ani dokumenty nepomohou ČSSR na nohy a že "krásná slova nám ještě nedají více oceli ani zrní".

Novotný zároveň doznal, že Československo je značně zklamáno chudými výsledky sjezdu, který jen potvrdil v úradě staré stalinové vedení, jež se neosvědčilo, neboť řekl: "Jsou ovšem někteří lidé, kteří se na sjezd dívají jinak. Tito lidé čekali, co vše se na XII. sjezdu nebude dít. Mysleli si, že XII. sjezd bude řešit jejich vlastní úzké nebo skupinové zájmy a pak ať přijde třeba potopa."

Novotný pak dodal, že v Československu je i další skupina lidí, nespokojených se sjezdem: "Dále pak jsou to lidé, kteří z třídních hledisek nesouhlasí s jednáním a usnesením sjezdu, protože vědí, že toto jednání znamená definitivní konec jejich nadějí, že by snad někdy mohlo v ČSSR dojít ke zvratu." Konstatoval, že "obě tyto skupiny stojí v podstatě na jedné platformě, protože je spojují jejich úzce sobecké, osobní zájmy. Není mezi nimi v podstatě žádných rozdílů."

Tyto věty prozrazují, jak se zdá, mnohem víc, než měl Novotný v úmyslu říci. Přiznávají — když je přeložíme do normál-

pěkně na čerstvém vzduchu, což také není k zahoeení. Jsme rovněž mnohem chytřejší, neboť přicházíme více ve styk s lidmi a tím pádem vyslechneme také mnoho jádrných moudrostí, názorů, rad a poučení."

Po tomto sarkastickém úvodu následovalo doznání, že v Praze stojí fronty na maslo, a že když někdo žádá sladkou papriku, smí si koupit jen dva balíčky. Stejně je nedostatek oleje, kterého si přý někteří lidé kdysi nakoupili tolik, že dnes nevědí co s ním. V závěru článku se žádá, aby se všem křečkům a panikářům vyhlásil neúprosný boj, a autor viní — jako obvykle — z nedostatků zásobování nedisciplinovanost zákazníků, "protekcionářství" prodávaců a prodavaček, prostě všechny a každého kromě pravého viníka, kterým je komunistický režim.

JURAJ HLIVKA

26 ledna se dožil 67 let.

TVRZ OBSAŽENÁ BYROKRATY

VLADNOUCÍ VRSTVA NEJVĚTŠÍ PŘEKÁŽKOU

ODSTALINŠTĚNÍ

Ještě po patnácti letech pozorujeme s úžasem, jak vláda, která se zmocnila nejdemokratičtějšího národa, vystupuje jako nejzavaztější element v diktátorském hnutí, které tak jako tak má v sobě dost zatvrzelosti. Kdežto polská i maďarská vláda se chová i i zdržlivě, československá vláda vystupuje jako úderná četa všude ve světě, kde demokracie má být ohrožena a podvrácena. První přispěchá tam, kde se rozvíjí komunistická intrika, a v těchto svých zahraničních podnicích utrácí peníze, které by mohla věnovat na zlepšení života vlastního obyvatelstva. S nelibostí slyšíme, že denuncuje každého, kdo smýšlí liberálněji, na příklad Poláky.

kouli, jimž nechce uvěřit a jež nechce pochopit žádný rodověrný straník z Východu. A jsou případy v zemích lidové demokracie, nad nimiž si může ukrotit hlavu každý americký, britský nebo francouzský inteligent. Západní vzdělanec neuvěří nebo nepochopí, že na Východě mají spisovatelé schůze a konference, na kterých jim představitelé komunistické strany vykládají, čemu je dovoleno se smát a čemu není. Co je humor státotvorný a co je humor státoborný. A návštěvníci Ameriky ze zemí komunistických nechtějí zase uvěřit nebo nechtějí pochopit — pátrajíce po nějakém lícemném podfuku — že tu právě jdou na dračku gramofonové desky, na nichž si dvojice komiků, mistrných napodobitelů známých hlasů, dělá švandu z presidenta Spojených států a z první dámy Ameriky a že ta švanda není tak docela bezzubá, ale že se jí nicméně upřímně smějí i nejbližší přátelé presidentovi, ba i sám president. Svoboda a humor, smích dušený a tajný, a zase smích osvobozený, to jsou problémy, jež souvisejí s hodnotou celé národní literatury toho nebo onoho historického období. Ze všeho tvorstva jenom člověk má schopnost se smát. Zvířata, a to jen některá, můžete naučit pošklebkům, což dá cvičitelům a krotitelům velkou fušku. Směje-

'MODRÉ' A 'ZLATÉ' POSÁDKY PONOREK

POČET AMERICKÝCH POLARIS ROSTE DO DESÍTEK

...Těžobně čekáme na časy, kdy svět už nebude hrozit nukleární zkaza. Výrok nanajvýš oprávněný, i keď prozaický, ba azda až šedivý. Ako januárové ráno, keď se otvorila hlavná brána vojenských lodeníc v mestečku Grotone, nedaleko New Yorku. Tam práve spustili na more šestnásť amerických nukleárných ponorek. Pomenovali ju podľa amerického vlastenca z čias americkej revolúcie - Nathana Hale-a.

Asi päťsto pozvaní hostov počúvalo prejav slávnostného rečníka. Bol ním bývalý minister zdravotníctva a výchovy, Abrahám Ribicoff.

Spúšťanie nukleárných ponoriek na more nie je už v Amerike dajaká mimoriadna udalosť. Práve deň, čo v Grotone spustili na more ponorku Nathan Hale, prebiehala v inom prístave, v meste Portsmouth, v štáte New Hampshire, podobná ceremónia. Tam zase potomok jedného z prvých amerických prezidentov, Johna Adamsa, slávnostne odovzdal vojnovému námorníctvu sedemnásť nukleárnú ponorku, pomenovanú podľa svojho slávneho predka.

Obe ponorky budú v najbližšom čase zaradené do aktívnej služby na mori.

Rečník na slávnosti v Portsmouthe hovoril o perspektívach nukleárneho pohonu nielen v námornej doprave, ale vobec. Vrav, že s týmto vypätím v obore energetiky súčasná Amerika sa vyznačuje vypätím intelektuálnym a morálnym.

Toho času majú Američania v sktívnej službe na mori deväť nukleárných ponoriek. Všetky sú vyzbrojené balistickými strelami

typu Polaris, ktoré sa dajú odpalovať zpod morskej hladiny.

Dalších sedem ponoriek s nukleárnym pohonom sa práve teraz pripravuje pre zaradenie do aktívnej služby. Sú už prihotovené v prístavoch vojnového námorníctva. Pri spúšťaní najnovšej ponorky v prístave Grotone sme sa dozvedeli, že uplynie asi tak šesť až osem mesiacov od spustenia ponorky na vodu, kým sa ponorka zaradi do aktívnej služby. Okrem nukleárných ponoriek, čakajúcich na zaradenie do aktívnej služby je v rozličnom štádiu výstavby ďalších osemnásť ponoriek. V celku ich bude jedenaštyridsať. Tohto júna sa začnú s lodeníc priamo hrnúť. Každý mesiac pribudne nová nukleárna ponorka, a tých mesiacov s novými ponorkami bude osemnásť za sebou! A tak aj medzi námorníkmi porastie nová kategória moreplavcov, so zvlášťymi výlozkami. Nukleárna ponorka tá a tá. A námorníkov bude veľa! Leba každá ponorka má dve komplótné, navzájom nezávislé posádky. Jedna je stále v patrolnej službe na mori. Druhá, rovnako vycvičená, je v zálohe. Posádka, čo je na mori, sa hovorí "zlatá". A tá, čo je prechodná na suchu, hovorí "modrá posádka".

Nevieme, či také názvoslovie platí aj pre posádky povrchových lodí s nukleárnym pohonom ako je materská loď Enterprise alebo fregata Bainbridge. Vojenská korespondenti uvádzajú, že obe nukleárne vojnové lode pojdu onedlho na dlhé cvičenie do Stredozemného mora, kde je teraz v službe asi päťdesiat amerických vojnových lodí rozličného typu...

PAVOL HURBAN

dem. Oni udělali kariéry v době, kdy je bylo možno udělat hrubost, a pronásledováním jiných. Spisovatelé tu jsou, kteří se vyznamenali ne talentem, nýbrž věrností straně. Hrozí se pomýšlením, že by měli psát ve svobodné soutěži talentů a za systému svobodné kritiky.

Mezi překážkami, které stojí v cestě destalinisaci v Československu, téměř na prvním místě je tichá zuřivost těch, kdo mají místa.

Na základě obchodní smlouvy uzavřené nedávno v Praze mezi ČSR a Indií bude ČSR do Indie vyvážet stroje, přístroje a zařízení a chemické výrobky; dovážet z Indie bude želez. rudu, kůž, olej, čaj a koření.

Podle posledních odhadů západním. úřadů může 80 procent obyvatel východního Německa zachytit televizní programy západ. Německa.

celé české literatuře máme jen dvě opravdu veselé knížky: Haškova "Švejk" a Vančurovo "Rozmarné léto." Tedy trochu málo na bohatou literaturu vtipného lidu, jenž by si zasluhoval víc práva k smíchu než mnohé jiné národy. Úzkoprsé školometství zakaboněný Stollů je dnes o to nebezpečnější, že dovršuje něco z našeho povahového byrokratismu který měl na humor a satiru odjakživa prazvláštní názor. Ještě dnes mi jde mráz po zádech z prvních ukázek humoru v čítankách našich obecných škol. Aby dítka opravdu poznala, že historka v čítance z ovzduší školského je veselá, bylo k ní pravidelně dodáno: "A po tomto příběhu se celá třída i s panem učitelem od srdce zasmála." "Humoristické listy" blahé paměti se lišily od dnešních zaměle humoristických časopisů jen tím, že nebyly politické. A ubohý satirický básník Josef Mach pohorl jako kandidát na redaktorství humoristického časopisu, když mu tuto funkci šápní rada makladatelství Svěceného odepřela, poukazujíc na to, že Josef Mach není dost vážný člověk.

Smích zastydne a humor vychne, jakmile samozvaný mocipán uzme lidovému instinktu právo rozhodnout o tom, čemu se možno smát a čemu nikoli. Ať se smát vesele či zatrpkle, ale smát

V HABEŠI SE ZAVÁDÍ SOKOLSKÝ TĚLOCVIK

MILADA LEJKOVÁ INSTRUKTORKOU HABEŠSKÝCH INSTRUKTOREK — TYRŠOV
TĚLOCVIK AMERICKÝM SBORŮM MÍRU

V habeši je v této chvíli přes dvě stě členů amerických Sborů míru, aby pomáhali této zemi k rozvoji. Mezi nimi je sto deset dívek a žen, vesměs učitelky, které vyučovala tělocviku vzdělávací škola washingtonské sokolské jednoty, profesorka tělocviku sestra Milada Lejková. Náš spolupracovník se s ní setkal a zaznamenal s ní tento rozhovor:

"Sestro Lejková, já tady mám z washingtonských novin neobyčejně zajímavou reportáž o tom, jak jste cvičila mládež ve Washingtonu na Georgetown University pro Kennedyho Sbory míru. Mládež, která se hlásila k dobrovolné službě v Habeši. Dočetl jsem se tam, že vy jste byla instruktorkou tělocviku pro dívky. Co byste mi o tom pověděla?"

"Že to byla jedna z nejzajímavějších prací, kterou jsem v poslední době dělala. Dívky pocházely ze všech států Ameriky. Byly rozdílného stáří od 18 do 66 let..."

"No, to je setsakraimentské rozpětí!..."

"Tak si umíte představit, jaká práce asi to byla..."

"Prosim vás, ty šestašedesátileté — to byly také dívky?"

"Dívky duchem, nadšením a projevily se i v práci. Vy byste nevěřili, jak následovaly ty mladší, jak se snažily držet krok s nimi. A výsledky podle toho vypadaly..."

"Tož, kolik jste měla těch děvčat od 18 do 66 let?"

"Bylo jich celkem sto deset. Práce byla velice zajímavá, nejen proto, že byly rozdílného stáří, ale také proto, že měly rozdílný tělovýchovný základ. Některé z nich totiž vůbec tělesnou výchovu nepoznaly..."

"A jestlipak jste také postupovala zásadně podle Tyršovy metody?"

"Na té jsem stavěla. Proto jsem si vypracovala program tak, abych systematicky šla ve výcviku podle Tyršovy soustavy..."

"Kolikrát denně jste měli tělocvik a tělesnou výchovu vůbec během toho kursu?"

Bohoslužby v rodném jazyce se konají každou neděli o 11. hod. ráno v čs. baptistickém kostele na 1624 Queen Street West.

Zpíva pěvecký sbor.
Každý srdečně zván.

Rev. J. Novák, Tel. 726-5960

"Tělesnou výchovu jsme měli každý den. Ráno a odpoledne. Jeden den v týdnu jsme se scházeli na plavání, které bylo od 10 hodin do půl dvanácté."

"Večer?"

"V noci, ano..."

"Ale ale to je strašný výkon, když ty dívky cvičily ráno od šesti hodin od rána a celý den měly teoretické školení a učily se habeštině, ještě v noci jste je učila plavat?"

"Ano, a to bylo ve formě osvězení. Protože opravdu těch pat-

náct hodin, které je denně čekaly a které musely absolvovat, byly opravdu namáhavé."

"A povězte mi, paní doktorko, budou tam v Habeši některé z těch vašich žaček vyučovat také tělocviku?"

"Všechny budou vyučovat."

"Takže vaši zásluhou a zásluhou tohoto kursu vlastně není vyloučeno, že se sokolský tělocvik dostane do Habeše?"

"Naším hlavním cílem bylo připravit je tělesně, fyzicky, aby byly tak zdatné, že by ten úkol, který je tam čeká, splnily bez

obtíží. Navíc jsme se pokusili o to, připravit je i učít tělesnou výchovu, to znamená, že dostaly základ tělesné výchovy natolik, aby ji mohly učit i ostatní studenty."

"No to je, co já říkám..."

"...ano, Sokol se objevil v Habeši!"

"Ano! Jestli se něčemu od vás naučily a určitě se tomu naučily, tak to přinesou do Habeše a budou tam vyučovat sokolské tělocvičné soustavy, je tomu tak?"

"Ano, sokolský tělocvik proráží do světa!"

NADĚJE, ŽE NEBUDE ZAOSTALÝCH DĚTÍ

(Peter Račkovský, New York):

VÝZNAMNÝ OBJEV DVOU AMERICKÝCH LÉKAŘŮ

Dva američtí lékaři právě oznámili, že objevili látku, která může mat na svedomí duševně zaostalost dětí. Dr. Harry Waisman a Dr. Theo Gerritsen z Wisconsinské univerzity, kteří robia v tomto zme výskum, sdělili, že izolovali z moči duševně úchylných dětí amino kyselinu, zvanou homocystin, která obsahuje síru. Homocystin je pravděpodobně výsledkem metabolické poruchy, s kterou sa dieťa narodí. Podľa dr. Waismana, Homocystin, ako sa zdá, zasahuje rušivo do normálnej funkcie mozgového tkaniva, ktoré normálne kontroluje elektrické popudy medzi nervami. Dr. Gerritsen považuje izolovanie homocystinu za veľmi významný príspevok k štúdiu duševnej zaostalosti. Lenže tento lekár nevyklučuje, že sa môže nájsť ešte celý tucet iných príčin...

Treba pri tom zdorazniť — a upozorňujú na to i oba výskumníci — že to, žiaľ, nemá vplyvu

na osud detí, čo už v dosledku takejto metabolické poruchy duševne zaostali. Objav homocystinu v moči novorodencov môže však v budúcnosti znamenať záchanu dieťaťa: jednak jeho existencia umožní okamžité diagnostikovanie poruchy a jednak protipatrenia, liečenie. Že je dieťa duševne úchylné, zaostané, sa doteraz zistí vždy neskoro, keď sa už poruchy v mozgu nedajú už reparať. Lenže ich príčina — možno je ňou naozaj práve izolovaný homocystin — je v dieťati od narodenia, alebo sa vytvorí len v prvých dňoch, najviac týždňoch jeho života. Možno, že tvorbu homocystinu umožňuje niečo, čo je normálnou súčasťou potravy. Potom stačí, ak sa táto látka z potravy novorodenca vylúči. Alebo, naopak, organizmus malého pacienta bude treba dodať látku, čo by neutralizovala homocystin, počiatočne ktorá jeho nadmernú tvorbu obmedzí. Nie je

totiž vylúčené, že samotný homocystin je len výsledkom nedostatku, počiatočne nadbytku iných chemických zlúčenín, ktoré sú ináč u normálnych detí v rovnováhe... Objav Dr. Waismana a Dr. Gerritsena je veľmi zaujímavý. Opatrujeme, to zďaleka však ešte nepredstavuje vyriešenie problému duševnej zaostalosti detí a už vobec nie vylicieenie postihnutých. Inými slovami: nenašiel sa tým ešte kľúč k celej záhadě, skor len zámk, pod ktorým je záhada stále zatvorená; bude rozriešená, až potom, čo sa nájde i samotný kľúč.

Homocystin v moči duševne úchylných detí sa zistil po rozsiahlom výskume 150 postihnutých detí. Tento výskum obaja lekári prevádzali v rámci Kennedyho základny, zriadenej rodinou terajšieho prezidenta Spojených štátov, na objasnenie chemickej príčiny duševnej zaostalosti detí a na jej prevenciu.

ROLNÍCKÉ SLOVENSKO SE MENÍ V PRŮMYSLOVÉ

(Pokračování se str. 1.)

pro průmyslové dělníky naverbované ze zemědělství.

V Bratislavě bylo oznámeno, že hodnota slovenské průmyslové výroby byla v roce 1961 dvanáctkrát vyšší než v roce 1937. V letech 1950 až 1960 bylo pry investováno do průmyslu 30 miliard korun a dalších 15 miliard korun bylo věnováno na kolektivizaci zemědělství. V roce 1937 připadalo na jednoho průmyslového zaměstnance 8 zemědělských dělníků, dnes připadá na 11 průmyslových zaměstnanců jen 9 zemědělských dělníků. Statisíce rolníků opustilo vesnici a odešlo do továren. Kolektivizace toto rozhodnutí mnohým usnadnila. U strojů a na stavbách pracuje

také mnoho žen. Musejí přivydělávat, aby jejich rodiny mohly žít, protože mzdy pomocných dělníků mají velmi nízkou úroveň. Když žena pracuje, děti jsou buď v dětských domovech nebo u babiček. Když však otec rodiny je dobře placeným, kvalifikovaným dělníkem, obraz je jiný. Ptali jsme se mistra ve velkém závodě, který má 3000 korun měsíčně a patří mezi nejlépe placené zaměstnance na celém Slovensku, zda také jeho manželka pracuje. Odpověděl na to s nepotlačenou pýchou: "Moje žena je doma u tří dětí. Mohu si to dovořit, aby se věnovala rodině". — Žena jen pro domov, to začíná být snem o maloměstském blahobytu a spokojenosti.

Kapsule, v níž američtí astronauti obleteli zeměkouli, bude vystavena na výstavě člunů 'Canadian Boat Show', která se koná na výstavišti CNE od 1. do 9. února t. r. v Torontě.

DOBA "UDĚLEJ TO NYNÍ" JE OPĚT ZDE

- Doba oprav a zlepšení ve vašem domě, dílně nebo obchodě.
- Doba, kdy řemeslníci jsou snáze k dostání a věnují více pozornosti své práci, mohou vám dát hodnotnější práci za vaše peníze.
- Doba, kdy mnohé dodavatelské firmy nabízejí slevy.
- Doba, kdy máte lepší možnost pustit se do všeho, co bylo odkládáno — jak ku příkladu opravy pomocných strojů a náradí pro udržování trávníků a zahrad, elektrických strojů používaných v domácnosti, motorů pro vaše ložky, opravy aut, stejně jako vyčištění záclon, závěsů a koberců, předělání pohovek — ba mnoho jiných odkládaných nebo nedokončených prací.
- Doba, kdy máte možnost pomáhat vašim spoluobčanům a obci nalezením zaměstnání během zimních měsíců.

UDĚLEJ TO TUTO ZIMU

PRO PORADU A POMOC OBRATTE SE NA VÁŠ
NATIONAL EMPLOYMENT OFFICE

Uveřejněno na příkaz: Hon. Michael Starr, min. práce

se. Když Karel Poláček nějaký čas vydával humoristický časopis "Dobry den", nakreslil na obálku jednoho čísla Otakara Mrkvičku — už tehdy komunistu — obrázek vychrtlé ženy a kostlivých dítek u vychladlé plotny. Do dveří zbláčeného bytu vpadá rozjásaný táta a křičí: "Sláva, ženo a děti, máme odteďka zlatou měnu!" To bylo publikováno za první městské republiky. Proč by dnes nemohl někdo nakreslit obdobný obrázek s obdobným textem? Třeba jak na konci fronty před obchodem s potravinami ječí nějaký nadšenec: "Sláva, soudružky a soudruzi, máme nový rekord v raketovém letu kolem zeměkoule!"

Mocní tohoto světa většinou nešíří humor, i když sami někdy mají pro něj smysl, myslil jsem v roce 1959 za oficiální Chruščevovy návštěvy Spojených států. Nejzavilejší nepřítel ministerského předsedy Sovětské nemůže upřít tomuto muži pohotovost k břitkým ironickým invektivám, znatelně vtipných přísloví a schopnost rychle postihnout každou komickou situaci a využít ji proti domnělému či skutečnému oponentovi. Tedy zjistěte muž se smyslem pro humor. A přece Nikita Chruščev přesně podle Karla Poláčka humor nešíří. Proč? Protože podle něho všechno na světě může být zironisováno, jen on

sám a to, zač mluví, nikdy! Tento ironik jakživ neslyšel o sebeironii, bez níž mimochodem každá sebekritika je buď zoufalým pokáním nebo švindlem. Nemůže-li tedy nikdo upřít Chruščevovi humor, nemůže také nikdo upřít Američanům pohostinnost. A k etnostem nebo formalitám pohostinským patří, že se hostitel musí hostu a jeho náladám přizpůsobovat. Jestliže host napořád žertuje, snaží se hostitel žertovat také. Jestliže si host počíná jako na pohřbu hostitel se musí tvářit jako pozůstalý. Nuže, za Chruščevova pobytu ve Spojených státech nestačili se američtí hostitelé divit tomu, jak sovětský ministerský předseda si vyvlastnil vtip, humor a ironii jen pro sebe.

Už jsme řekli, a je o tom mnoho dokladů, že Američané rozumějí humoru a snázejí na sobě jeho ostří. Chruščev často vtipně a někdy méně vtipně bral si v Americe na mušku kdekdo a kdekoho a to často věru bez rukaviček. Ani jediný americký novinář mu to nevytkl. Ale kdekdo zde užasl, když i jen z pouhé snahy přizpůsobovací američtí hostitelé, odpativše Chruščevovi vtip vtipem a jeho posměšky odvettou ironií, byli naráz svědky podivuhodné proměny tohoto mocného humoristy. Kdykoli totiž měl Chruščev čelit odvettě ironií, rozzuřil se k nepříčetnosti

a hřímal už docela nehumoristicky, že přijel do Ameriky s mírovým posláním a nikoli, aby se zde dal urážet. Kdyby si podobně počínal kterýkoli zdejší politik, znemožnil by se u amerického obecnictva za docela krátkou dobu. Ale už jsme řekli, že jsou zjevy na Západě, které nikdy nepochopí odchovanec Východu, a naopak, že se západní člověk nikdy nepřestane divit východnímu myšlení.

TITANI BOJUJÍ SLOVNÍMI HŘÍČKAMI

Vyvrcholení konfliktu mezi Sovětským svazem a Čínou lze očekávat teprve v budoucnosti, až už nebude možno pochybovat o tom, že Sovětskému svazu na jeho hranicích vyroste silný a nebezpečný soupeř. Zatím obě strany se chovají zdržlivě, pokud mohou, a nepřestávají mluvit v symbolech. Čtělí-li sovětské komunisté říci, že čínští komunisté jsou naivní, řeknou, že Albánie si počíná pošestle. Čtělí-li čínští komunisté říci, že Chruščov odpadl od marx-leninismu, řeknou, že Tito je zrádce. Konflikt sám není možno potlačit, poněvadž není možno potlačit různost zájmů, z nichž vyrůstá.

Ferdinand PEROUTKA

ROZKRÁDAJÍ FYSKULTURU

MARIE PROVAZNIKOVA

Soudruh Josef Abraham, člen předsednictva ústředního výboru Československého svazu tělesné výchovy — tedy autorita ve fyskultuře — si postěžoval v úvodu článku časopisu Československý sport, jak činovníci tělovýchovných jednot kradou. Jsou jednoty, které přepílejí svého trenéra o 960 korun měsíčně. 960 korun, to je měsíční důchod šesti pensistů, víte. Tedy je to jen přeplatek zákonného platu, který jistě není malý. Jediná jednota Tatran Přerov přeplatila takto své zaměstnance za rok o víc než 73 tisíc — a není prý sama. Táž jednota ošidila republiku v neoprávněných cestovních výdajích za rok o 145 a čtvrt tisíce. Sám soudruh Abraham praví, že to není případ ojedinělý. Jiné jednoty podle něho šidí republiku tím, že neodvádějí daň ze mzdy, což u jediné jednoty dělalo za rok 129.806 Kčs. Čili okrádání ve velkém.

Sestry a bratři, díváte se? Já ne. Mám totiž své zkušenosti. Když jsme jezdili do světa jako zástupci Československé obce sokolské, dostali jsme vždycky na cestu z pokladny ČOS velmi slušnou částku v cizích valutách. Vedení ČOS mělo ještě na paměti, jak starosta Scheiner úzkostlivě dbal, aby se sokolští zástupci nikdy neocitli v cizině ve finančních nesnázích, ani kdyby je postihla nečekaná nehoda. Po návratu jsme vyúčtovali oficiální vydání a vrátili zbytek do posledního haléře. Jestli jsme ze svěřených valut něco utratili na osobní potřeby nebo na dárky pro rodinu, nahradili jsme to v československé měně. Nikdy se nestalo, aby delegát ČOS měl ze své cesty za halěr prospěchu. Při společných výpravách opatroval měsíc obce sokolské bratr Štěpánek nebo později Muller lépe než vlastní.

Na olympijské hry v Londýně jsme po prvé (a já také naposledy) jeli do ciziny za komunistického režimu. Mezi delegáty převládali komunisti a bylo jich víc, než bylo třeba. Anglicky se ne naučili, ale promptně změnili způsob financování výpravy. Jaké pak šetření? Jaké pak vyúčtování? Diety! Diety i pro ty, kdo žili v olympijské vesnici a měli všechno zdarma. Nepamatuji se, jak velké byly ty diety, ale vím, že ačkoli jsem ve své funkci předsedkyně ženské komise Mezinárodní tělocvičné federace musela bydlet v prvotřídním hotelu a projedla spoustu peněz v taxicích na cestách do středisek všech závodících družstev a na schůze, ušetřila jsem si z diet tolik, že jsem z ušetřených peněz žila po skončení her ještě pět měsíců v Anglii. Odjela jsem totiž z Prahy bez haléře, protože jsem věděla, že komunisti mě tuze neradi pouštěli ven a že by sebe menší přestupek devisových

předpisů použili za záminku a odňali mi výjezdní povolení. Žila jsem pak ovšem v Londýně skromně a po nějakou dobu jako host starosty londýnského Sokola, ale žila jsem slušně a bez hladu plných pět měsíců. Tak vysoko si noví komunističtí činovníci stanovili diety. Jejich přebytky musely být daleko větší než moje, protože neměli takové povinnosti jako já, bydleli v olympijské vesnici a vozili se

zdarma ve společných autobusech. Londýnští přátelé mi vyprávěli, jak odjížděli napakování látkami, svetry, obuví a podobnými předměty, u nás vzácnými.

Když dali noví mocipáni takový příklad hned po nástupu k vedení, jak mohou očekávat, že jejich žáci se spokojí se svými platy? Jdu jen za jejich zářným vzorem. Kdo seje vítr, sklízí bouři. Proto se nic nedivím tomu, co soudruh Abraham prozradil.

SPORT

MEZINÁRODNÍ TĚLOCVIK V. SOKOLSKÉ ZIMNÍ HRY VE ZNAMENÍ PŘEVAHY JAPONSKA

V nedávném střetnutí nářadovců Japonska s vybranými cvičenci Evropy dokázalo Japonsko opět svou převahu. První závod se konal ve Frankfurtu, v Německu. Za Evropu nastoupili: Benker, Švýcarsko, Heikkinen, Finsko, Lyhs, Německo, Menichelli, Itálie; Petrovič, Jugoslavia; Stoffel, Luxemburg, a Stuart, Anglie. Japonsko zastupovali: Endo, Micukuri, Nagasawa, Jimašita, Kato a Matsumoto. Japonsko zvítězilo 286,15 : 279,55. Vítězem se stal Endo s 58,15 body, o druhé místo se dělili Micukuri a Menichelli se stejným počtem bodů 57,80. Dalším nejlepším Evropanem byl Lyhs který získal 55,55 bodů a obsadil 7. místo. Odvetné utkání v Japonsku bylo pro neúčast Jugoslávce Cerara a Itala Menichelliho provedeno jako závod jednotlivců. V Tokiu, před 7.000 diváky zvítězil Ono, 57,95 bodů. Nejlepším Evropanem byl mistr světa v přeskoku přes koně, Přemysl Krbec, ČSSR, který získal 55,60 bodů a 5. místo. V městě Osaka, před více jak 4.000 diváky, zvítězil Endo s 58,20 body. Pozoruhodného úspěchu získal Švýcar Benker který se umístil na 4. místě 56,50 body; Krbec s 56,15 body byl pátý.

Jednou větou: Německo-Holandsko v ženách skončilo vítězstvím cvičenek Holandska 183 : 182,75. — Na mistrovství "spřátelených armád" v Bratislavě, jehož se zúčastnila družstva SSSR, ČSSR, Bulharska, Vých. Německa, a Maďarska, zvítězil Sov. Svaz s 565,85 body před ČSSR 561,70 b. První místo obsadil Kerdelmelidi, SSSR, 114,30 b. Z čsl. závodníků se umístil nejlépe Klečka, který obdržel 112,40 bodů a získal 5. místo. — Mezinárodní závod v cvičení na trampolině se konal v Kielu, v Německu za účasti závodníků z USA, Anglie, Švýcarska, Dánska a Německa. Vítězem se stal Němec Hogg (29,10 bodů) před Angličanem Winklem (28,60 bodů). — Muži Finska zvítězili nad družstvem Polska 282,80 : 281,15. První místo získal Ekman, Finsko, 56,95 b. — Švýcarsko vs. Rakousko juniorů mužů (do 21 let) skončilo vysokým vítězstvím Švýcarů 271,75 : 262,10. — Závod juniorů ČSSR vyhrál F. Bočko, Dukla, 56,45 b. před B. Mudříkem, rovněž z Dukly (55,80 b.). Muži Rakouska zvítězili nad družstvem Holandska 261,70 : 257,85. První místo: Jaegers, Rakousko, 55,20 b.

ČLENSKÁ SCHŮZE SOKOLA TORONTO 2

Se konala v neděli 13. ledna. Schůzi předsedal a řídil starosta jednoty, hr. Ladislav Vávra, který vyzval členstvo jednoty k úsilnější práci a připoměl řadu důležitých úkolů letošního roku. Bratr jednatel J. Čermák ve své zprávě uvedl, že jednota blahopřála br. Kasandovi k jeho nedávnému povýšení. Referoval rovněž o jednáních s úřady města Toronto. — V nemocničním ošetřování se v minulém měsíci nacházela članka jednoty, s. M. Rosenberská. — Br. pokladník, B. Křištof, ve své zprávě uvedl, že hospodářská situace jednoty se musí v nastávajícím období značně zlepšit aby mohla být zabez-

9.10. ÚNORA V BATAWĚ

Letošní, páté, Zimní Hry Kanadského Sokola, okrsku čsl. Sokolstva v zahraničí, se konají ve dnech 8. a 9. února 1963 na pozemcích lyžařského klubu v Batawě. Zimní Hry Kanadského Sokola se konají každoročně a jsou soubornými závody jednotlivců a družstev v lyžování, bruslení v hře košťatové (broomball). Letošní hry budou zahájeny v sobotu, 8. února, odpoledne závody mužů a žen v lyžování — sjezd, slalom a přespolní běh. V sobotu večer bude pořádána taneční zábava. Zimní Hry budou pokračovat v neděli, 9. února, závody dorostu a členstva v bruslení a košťatové. Vítězná družstva získají putovní ceny Kanadského Sokola. Loňskými vítězi a obhájci putovních cen jsou u mužů Sokol Toronto 2, u žen Sokol "Masaryk" - Montreal.

STOLNÍ TENNISÉ OBHAJUJÍ PRVENSTVÍ

Oddíl stolního tenisu Sokola Toronto 2 zvítězil v posledním zápase nad 2. klubem mistrovské tabulky "Toronto Hydro" přesvědčivě poměrem 7:3 a obhájil tak úspěšně první místo v mistrovské soutěži. Dobře a vtipně hrající členové sokolského družstva, Štrobach, Holoubek a Baranik, se rozdělili o vítězné body stejným podílem 2 bodů, jeden bod byl získán vítězstvím v dvouhře.

KALENDÁŘ SOKOLSKÝCH PODNIKŮ

Sobota 9. února
a neděle 10. února - V. Zimní Hry Kanadského Sokola, Batawa.
Sobota 16. února - Šibřinky "Cirkus Humberto" (sokolovna).
Neděle 3. března - Valná hromada Sokola Toronto 2.
Sobota 16. března - Josefská zábava (sokolovna).
Sobota 30. března - Tělocvičná akademie (sokolovna).

NEPŘEHLEDNĚTE ZMĚNU ADRESY NEPŘEHLEDNĚTE

od 1. února 1963

CZECHOSLOVAK /TORONTO/ CREDIT UNION

KAMPELIČKA

740 Spadina Avenue, Toronto 4, Ontario. — TEL. 925-0557

Úřaduje: v pondělí a ve středu od 7 do 9 hod. večer,
v sobotu od 10 dop. do 1 odpo.

pečena finanční základna jednoty. — Zpráva náčelníka uvedla, že v pravidelném cvičení bylo v prosinci zařadeno 13 mužů, 9 dorostenců, 35 žáků, 13 žen, 6 dorostenek a 67 žáků, celkem tedy 143 cvičících. — V oddílech odbíjené a stolního tenisu je zařadeno celkem 16 mužů. — Ustavena samospráva dorostenců, která pořádala tři taneční večírky pro mládež a měsíční schůzky za nichž se dorostenci seznamují se sokolskou myšlenkou a organizací. — Jednota se zúčastní V. Zim-

ČESKÁ CUKRARNA V HAMILTONU
doporučuje
videašské dorty
mandlové a ořechové,
české punčové dorty
a výborné zákusky

JOE'S
BAKERY & COFFEE SHOP
113 KING ST. E. — JA 9-2323
Navštivte naši kavárnu!

LEKY, PRAVÉ ŠTÝRSKÉ KOSY A DÁRKOVÉ POUKAZY DO ČSR.
objednejte u krajské firmy
TATRAN
CANADIAN TRADING CO.
144 Trenton Avenue,
MONTREAL 16, P. Q.
Phone REgent 3-3805.

JOHN GREGOR
Dovoluje si oznámit, že opět provádí
veškerý Plumbing Heating, opravy a
nové práce, pod firmou
QUALITY PLUMBING & HEATING COMPANY
Volejte LE 3-8396

YAROSLAV HUEBER
(Dr. Jur.) LL.B.
Tel.: EMpire 8-5536
Ste 215
NOTAŘ A ADVOKÁT
57 Queen Street West, Toronto 1

NOVÉ KOŽICHY NA MÍRU, PŘE-MODELOVÁNÍ
Zboží se zárukou
Odborné opravy
FRANK PECH
238 KING ST. E., HAMILTON,
Ontario — Tel.: JA 2-8925

DR. G. MRÁZ
ZUBNÍ LÉKAŘ
605 BLOOR STREET WEST
TEL.: LE 71841
Ordinuje dle úmluvy.

TV Radio, Hi Fi, phono SERVICE
HU 9-3122
Krajská firma — 12 let praxe.

Hodláte-li cestovat kamkoliv
AIRSEALAND
TRAVEL SERVICE
684 BLOOR STREET WEST
ODBORNĚ VAM PORADÍ
W. J. MARTINEK
KANCELAR: LE. 1-4661
RES.: RO. 9-3714
Listky na splátky neb za hotové

L. LUNSKÝ, OPTIK
Prohlídka očí - Zhotovení brýlí
Prvotřídní kvalita
Hovoříme česky
470 COLLEGE ST., TORONTO
WA 1-3924

KUPŮ, PREDÁJ, NAJOM DOMOV, OBCHODOV APARTMENTOV
v meste a na okolí
TORONTO
OBRÁTE SA NA BRATA
MICHAEL J. VLCKO
REALTOR
TELEPHONE : 267-1211

POJIŠTENÍ VŠEHO DRUHU
ZIVOTNÍ, ZDRAVOTNÍ, PENSIJNÍ
AUTO, POŽAR, OBCHODNÍ,
VELIN INSURANCE AGENCY
DR. D. VELIN
Tel.: HI 4-1593 - EM. 8-6121
DON MILLS, ONT.
115 PLATEAU CRESCENT

PROCK INSURANCE AGENCY
124 PANDORA CIRCLE
SCARBORO, ONT.
AXminster 3-7916
AUTO - POŽAR - BONDY
Dopravní a všeobecné pojištění
Výhodnější a levnější podmínky
Auto - financování

EVROPSKÁ LÉKARNA
posílá
LEKY DO ČSSR
Rychlé a přesné dodání
HILARY'S DRUG STORE
344 BATHURST ST.
TORONTO
Tel.: EMpire 8-1059

Ušetříte na nábytku,
když nakoupíte přímo v továrně
UNITED FURNITURE FACTORIES
Showrooms
511 KING ST. W. - EM. 8-7316
Stereo HI-FI importujeme přímo
z Německa
3 POKOJE \$ 159.00

OD 1. ŘÍJNA ÚSPORA
\$ 138. 60
AIR & OCEAN
TRAVEL CENTRE LTD.
NOTARY PUBLIC
1 ADELAIDE ST. E.,
(roh Yonge St.)
TORONTO
EM 3-8888 (4 linky)
KAREL BUZEK,
Notář.

Československé Národní Sdružení v Kanadě, Odbočka v Hamiltonu
Srdečně Vás zve na: Maškarní ples pod názvem
NA MATĚJSKÉ POUTI
Která se koná v sobotu 2. února 1963 v sale Knights of Columbus, 222 Queenston Rd. Hamilton. Začátek v 8. hod. večer. Učinkuje známá krajská hudba z Toronta. Přijďte se pobavit do našeho přátelského prostředí.
Výbor Č.S.N.S. v Hamiltonu.

OBĚT URANOVÝCH DOLO

Ze soukromého pramene dochází zpráva, že v Praze zemřel bývalý profesor theologie na Karlově universitě a známý kazatel Dr. Braitto ve věku 65 let. Dr. Braitto byl v roce 1950 odsouzen na patnáct let do vězení a v roce 1960 propuštěn na svobodu po odpykání dvou třetin trestu. Po propuštění byl dr. Braitto prakticky stále nemocen, neboť práce v uranových dolech podlomila jeho zdraví. Při jeho pohřbu na Olšanských hřbitovech bylo prý možno pozorovat nezvyklé množství uniformovaných příslušníků stráže bezpečnosti, kteří měli zřejmě znemožnit případné demonstrace.